

Keitaro Arima Helsingin Sarjakuva- festivaalien vieraaksi

Reima Mäkinen

Herra Arima tuli juttelemaan kanssani Kawasaki -museon cocktail-tilaisuudessa. Molemmilla oli rintapielessä ruusuke, joka paljasti meidät museon kutsuvieraiksi. Kutsu taas oikeutti oleskelun museon lämpiössä manhwanäyttelyn avajaisten jälkeen. Ne muutamat japanilaiset joiden kanssa olin museolla tähän mennessä keskustellut, olivat kriitikoita tai sarjakuva-tutkijoita. Esittäytymiseemme liittyi kummallinen nimisotku kun Reima-san kohtasi Arima-sanin. Sekaannus kuitenkin kevensi tunnelmaa. Pian kävi ilmi että edessäni seisoi elävä mangaka.

Arima puhuu englantia auttavasti. Selvitin minulle tuntemattoman mangataiteilijan laatua varovasti tiedustelemalla hänen töidensä oikeuksista. Julkaisemista harkitsevan olisi syytä asioida Ariman kustantajan Wani Booksin kanssa. Tämä tieto varmisti sen, että hän todellakin on alalla töissä.

Meidän artistien kesken

Pitkänhuiskea, 38-vuotias Arima pelleili kun yritin ottaa hänestä kuvaa. Hyväntuulisenä hän näytti ikäistään nuoremalta. Näin siitäkin huolimatta, että taiteilija oli äskettäin joutunut jonkin sortin onnettomuuteen ja käytti hankalan näköistä niskatukea. Haaverista johtuen Ariman sarjaa, Tsukuyomi Moon Phasea ei nähty omalla paikallaan huhtikuun Comic Gum -sarjakuvalehdessä.

Seuraava jaksio oli kuitenkin jo hyvää vauhtia valmistumassa. Näytin Arimalle kopioita joistakin töistään, ja sain selville että hänelläkin oli mukana piirustuksia. Taiteilija epäili kuitenkin haluani nähdä niitä, kun kyseessä oli vain ”conte”, eli

Hyväntuulinen Arima-san saapuu Helsinkiin.

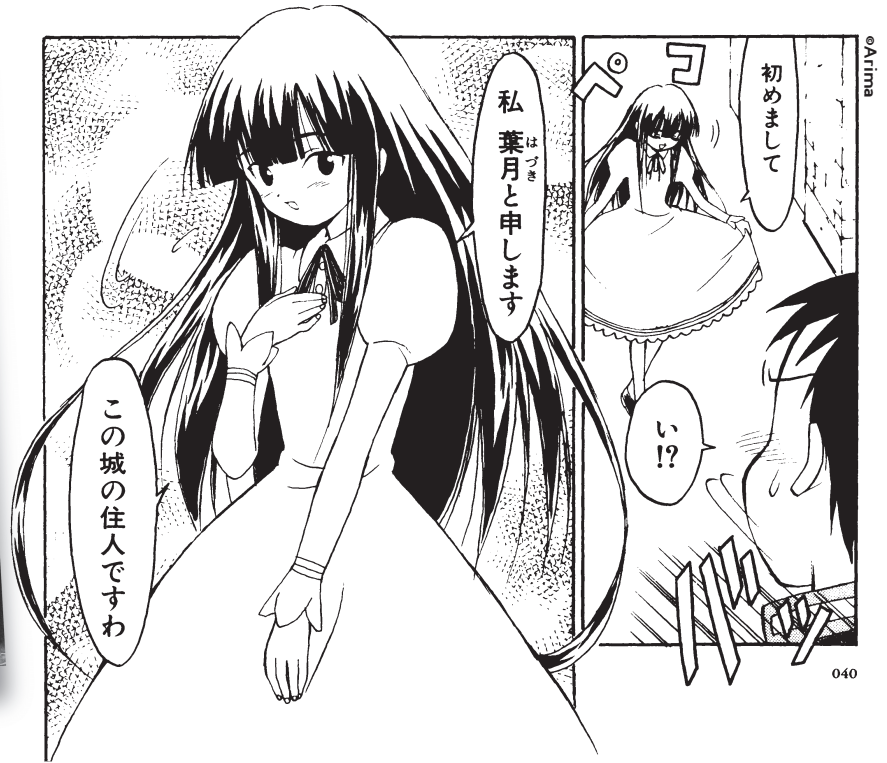
käsikirjoitusta selventävä lyijykynäluonnos. Totta kai halusin!

Luonnoksissa huomioni kiinnittyi pariin seikkaan. Piirroksia oli sivuilla sangen vähän. Tyhjät tilat tulitaisiin täyttämään erilaisin efektein, rasterein ja puhekuplin. Yksi Tsukuyomi Moon Phasen päähenkilöistä on sievä Haruki. Kun kehuin Ariman osaavan piirtää kauniita tyttöjä, taiteilija virnisti ja kohautti olkapäitään.

Siirryimme piirustustekniikkaan. Arima käyttää konetta lähinnä töidensä viimeistelyyn. Rasterointi sujuu häneltä edelleen perinteisin metodein. Myös värittäessä tekijä luottaa vanhaan tekniikkaan. Kansien värit, ekstrasisivut ja kalenterikuvat syntyvät nopeasti markkereilla. ”Ajattelin että tietokoneen kanssa työskenteleminen on parasta jättää suosiolla nuoremmille”, hän sanoi.

Aivan yksin ei tämäkään mangaka markkinoilla pärjää. ”Piirrän kuukaudesta 40-50 sivua sarjakuvaa, enkä selviäisi urakasta ilman apua”, hän kertoo myöhemmin sähköpostissaan.

Kun Arima siirtyi juttelemaan kavereidensa kanssa, alkoi kielitaidottoman aika taas käydä pitkäksi. Istuuduin hetkeksi kaarevan ja kapean tilan seinustalla olevalla pitkälle penkille. Jälkeenpäin kuulin että vieressäni istunut harmaapäinen herra oli itse Tetsua Chiba – mies joka on piirtänyt Ashita no Joeta ja montaa muuta klassikkosarjaa. Nyrkkeilysarja ”Huomisen Joe”, oli aikanaan koskettanut syvästi monia mangan lukijoita. Minuakin hieman itketti jälkeenpäin, kun tajusin miten helppoa olisi ollut pyytää nimikirjoitusta – jos vain olisin tiennyt!

Työ tekijänsä kirittää

Arima puolestaan yritti viereisessä pöydässä saada luonnostelun loppuun. Loukkaantuminen oli vetänyt aikataulut kireälle. Keskittyminen ei kuitenkaan näyttänyt onnistuvan. Kawasakissa asuvan piirtäjän oli ollut kätevää lähteä työn lomassa tapaamaan ystäviä ja hieman tuulettamaan museolle.

Ennen paluuta Tokioon siirryin mangatutkijoiden yhdistyksen jäsenen mukana museolta vielä paikalliseen yakitoriin nauttimaan iltapalaa. Arima ei

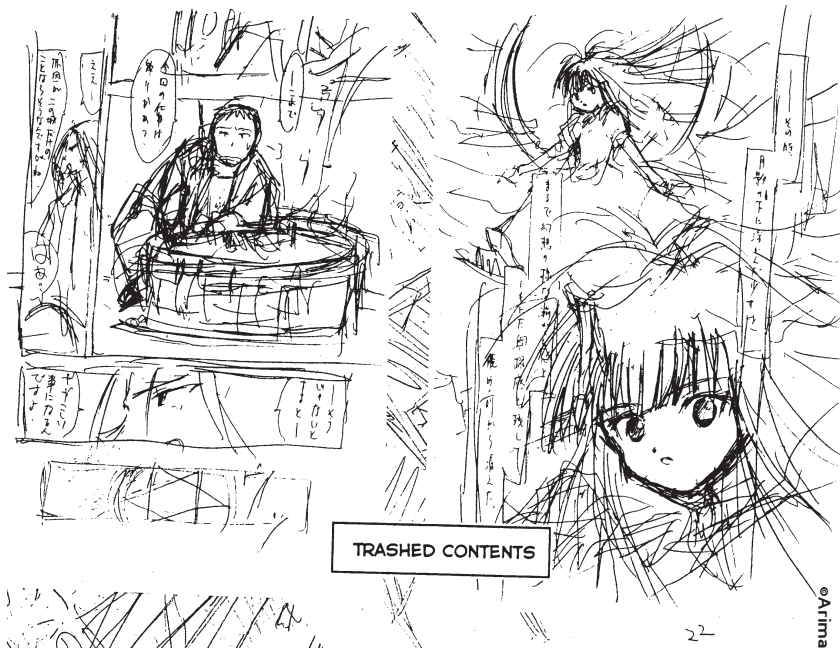
Moon Phase ei vastaa mielikuvaa vampyyrisarjakuvasta. Sarjan päähenkilöiden kohdatessa ensi kertaa Ariman piirrostyleä oli nykyistä jäykempi ja yksinkertaisempi.

voinut liittyä seuraamme, sillä hän joutui kiihuttamaan juhlista kotiin työskentelemään. Kun lähetin toukokuussa piirtäjälle ensimmäistä, alustavaa kutsua Helsingin Sarjakuvafestivaaleille, hän kertoi niskansa olevan lähes entisellään.

Virallisessa kutsussa mainitsimme hänen olevan ensimmäinen Suomessa vierailuva mangapiirtäjä, ja siksin meille arvokas vieras. Vastausviestissään Arima

kuitenkin huomautti: ”Itse asiassa ystäväni Yoshitoshi Abe, tunnettu kuvittaja ja sarjakuvapiirtäjä, kävi Suomessa jo vuonna 2004.” Ovatko niin sanotut piirit näin pienet myös Japanissa? Arima jatkaa: ”Mahdollisesti Abe kutsuttiin Jyväskylän Animeconiin lähinnä animaattorin ja hahmosuunnittelijan ominaisuudessa.” Nämä huomiot osoittanevat todeksi Ariman väitteen, että hän tuntee kohtuullisen hyvin otakulttuurin ja mangateollisuuden kiemurat.

Keitaro Arima aloitti monen muun tekijän tapaan fanitaiteen, doujinshien parissa. Hänen ensimmäiset sarjansa olivat parodiset Astro Miko-san ja Ero-manoo. Töiden ensisijaisena kohderyhmänä ovat aina olleet nuoret miehet. Ariman ammatillinen ura käynnistyi japanilaisittain verrattain vanhana. Hän alkoi noin kymmenen vuotta sitten piirtää Comic Gum -lehteen ensin Okiraku Gokuraku Nosutorazamasu -sarjaa ja myöhemmin Tsukuyomi Moon Phasea, josta tuli hänen tunnetuin mangansa. Tämän ohella ilmestyy eräässä toisessa lehdessä (joka toinen kuukausi) sarja nimeltä Uripo. Pökkareita Ariman sarjoista on koottu pian parikymmentä. Tsukuyomista on tehty 25-osainen animesarja televisiolle.

Ensimmäisen vaiheen luonnoksia.

www.tokyopop.com
www.waruwaru.com
www.comicgum.com
www.sarjakuvafestivaalit.fi